

Odluka:

VSRH Revr 486/2012-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Revr 486/2012-2

Datum odluke: 11.12.2013

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija iz radnog spora

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Revr 486/12-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Davorke Lukanović-Ivanišević predsjednice vijeća, dr. sc. Jadranka Juga člana vijeća, Đure Sesse člana vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, u pravnoj stvari tužitelja A. M. iz Z., ..., zastupanog po punomoćnicima - odvjetnicima iz O. društva P. i partneri iz Z., ..., protiv tuženice O. bolnice Z., zastupane po zakonskom zastupniku ravnatelju, a ovaj po punomoćnicima I. S. i B. V., odvjetnicima iz Z., radi isplate, odlučujući o tuženičinu reviziji protiv presude Županijskog suda u Zadru, poslovni broj GŽ-3035/11 od 10. siječnja 2012., kojom je potvrđena presude Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-519/10 od 17. studenoga 2011., u sjednici održanoj 11. prosinca 2013.,

pre sudio je:

1. Odbija se tuženičina revizija, kao neosnovana.
2. Odbija se tužiteljjev zahtjev za naknadu troškova odgovora na reviziju, kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-519/10 od 17. studenog 2011., suđeno je:

„1. Nalaže se tuženici O. B. Z., B. P. 5, Z., OIB: ... da isplati tužitelju A. M. iz Z., ..., sljedeće:

- na ime naknade plaće za mjesec veljaču 2007.g. iznos od 12.524,99 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.03.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec ožujak 2007.g. iznos od 12.524,90 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.04.2007. godine,

- na ime naknade plaće za mjesec travanj 2007.g. iznos od 12.524,99 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.05.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec svibanj 2007.g. iznos od 12.580,75 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.06.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec lipanj 2007.g. iznos od 12.580,75 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.07.2007. godine, -na ime naknade plaće za mjesec srpanj 2007.g. iznos od 12.580,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.08.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec kolovoz 2007.g. iznos od 12.580,75 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.09.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec rujan 2007.g. iznos od 12.580,75 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.10.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec listopad 2007.g. iznos od 12.580,75 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.11.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec studeni 2007.g. iznos od 13.335,59 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.12.2007. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec prosinac 2007.g. iznos od 13.335,59 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.01.2008. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec siječanj 2008.g. iznos od 13.335,59 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.02.2008. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec veljaču 2008.g. iznos od 13.335,59 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.03.2008. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec ožujak 2008.g. iznos od 13.335,59 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.04.2008. godine,
- na ime naknade plaće za mjesec travanj 2008.g. iznos od 13.335,59 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.05.2008. godine,
- na ime naknade plaće za razdoblje od 01.05.2008.g. do 15.05.2008.g. iznos od 5.507,39 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 16.06.2008. godine,
- na ime regresa za 2003. godinu iznos od 600,00 kuna, zajedno sa

zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 14.07.2003. godine,

- na ime regresa za 2004. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 14.07.2004. godine,

- na ime regresa za 2005. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 14.07.2005. godine,

- na ime regresa za 2006. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 14.07.2006. godine,

- na ime regresa za 2007. godinu iznos od 1.250,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 14.07.2007. godine,

- na ime božićnice za 2003. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 11.12.2003. godine,

- na ime božićnice za 2004. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 11.12.2004. godine,

- na ime božićnice za 2005. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 11.12.2005. godine,

- na ime božićnice za 2006. godinu iznos od 1.000,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 11.12.2006. godine,

- na ime božićnice za 2007. godinu iznos od 1.250,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 11.12.2007. godine,

- na ime jubilarne nagrade povodom 10 godina staža iznos od 2.250,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 01.06.2005. godine, sve do isplate, s tim da je zakonska zatezna kamata za vrijeme od 14. srpnja 2003. godine do 31. prosinca 2007. godine određena u visini od 15% godišnje temeljem Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 72/02), a od 01. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine u visini od 14% godišnje, te od 01. srpnja 2011. godine pa nadalje po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 24.600,00 kuna u roku od 8 dana."

Drugostupanjskom presudom Županijskog suda u Zadru poslovnog broja GŽ -3035/11 od 10. siječnja 2012., odbijena je kao neosnovana tuženikova žalbe i potvrđena je prvostupanjska presuda.

Protiv ove drugostupanjske presude reviziju je podnijela tuženica zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da uvaži njenu reviziju i preinači pobijane nižestupanjske presude na način da se odbije tužbeni zahtjev u cijelosti te da se tužitelju prizna pravo na naknadu troška postupka te troškove ove revizije, a podredno da pobijane presude ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno

odlučivanje.

Tužitelj je odgovorio na reviziju. U odgovoru na tužitelj osporava prigovore istaknute u tuženikovo reviziji i predlaže njeno odbijanje kao neosnovane, uz dosudu mu troškova odgovora na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Revizijski sud je pobijanu drugostupanjsku presudu ispitao u smislu odredbe čl. 392. a. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 - dalje: ZPP-a), samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Nije ostvaren revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmetni spor vođen je povodom tužiteljevog zahtjeva za isplatu naknade plaće za razdoblje od veljače 2007. do 15. svibnja 2008., regresa za godišnji odmor i božićnice za razdoblje od 2003. do 2007., te jubilarne nagrade na koju je ostvario pravo u svibnju 2005.

U ovoj revizijskoj fazi postupka i dalje je među strankama prijeporno pitanje zastare utuženih tužiteljevih potraživanja iz radnog odnosa.

U postupku koji je prethodio reviziji nižestupanjski su sudovi kao nesporno utvrdili:

- da su presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Revr-632/07 od 2. travnja 2008. preinačene presuda Županijskog suda u Zadru poslovnog broja GŽ-898/07 od 22. svibnja 2007. i presuda Općinskog suda u Zadru poslovnog broja P-74/04 od 19. veljače 2007. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje nezakonitosti odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu i vraćanju tužitelja na rad;

- da su rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske istog poslovnog broja i datuma (Revr-632/07 od 2. travnja 2008.) ukinute prethodno navedene nižestupanjske presude u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu plaće u ukupnom iznosu od 392.723,53 kn s pripadajućim zateznim kamatama i u tom dijelu predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje;

- da je nakon toga, u pogledu isplate plaće za razdoblje od 16. siječnja 2004. do 16. veljače 2007., donesena presuda na temelju priznanja pod poslovnim brojem P- 1818/08 od 12. siječnja 2009.;

- da u tom postupku tužitelj nije tražio isplatu regresa i božićnice za razdoblje od 2003. godine do 2007.;

- da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 15. veljače 2010.;

- da visina predmetnom tužbom zahtijevanih iznosa nije sporna.

Na temelju ovih utvrđenja pravilno su zaključili nižestupanjski sudovi kako u konkretnom slučaju nije nastupila zastara prava na potraživanje utuženih iznosa zbog nezakonite odluke tuženice o otkazu ugovora o radu tužitelja.

I u ovoj revizijskoj fazi postupka sporno je jesu li predmetna tužiteljeva potraživanja iz radnog odnosa (naknada plaće, regresa za godišnji odmor, božićnica i jubilarne nagrade) zastarjela s obzirom na vrijeme njihova nastanka i vrijeme podnošenja predmetne tužbe.

Odredbom čl. 135. Zakona o radu („Narodne novine“, broj 149/09, dalje: ZR) propisano je da potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za tri godine. U redovnom tijeku stvari zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je radnik imao pravo zahtijevati isplatu određene svoje tražbine iz radnog odnosa. Međutim, u slučaju nezakonite odluke o otkazu ugovora o radu zastara za potraživanja iz tog radnog odnosa počinje teći pravomoćnošću odluke kojom je otkaz ugovora o radu utvrđen nezakonitim, jer prava na isplatu naknada plaće i drugih potraživanja iz radnog odnosa njezino nastaju i mogu se ostvarivati tek poništenjem nezakonitog otkaza ugovora o radu. Ovo pravno shvaćanje izraženo je u većem broju odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, na koje su se između ostalog pozvali i nižestupanjski sudovi (primjerice: Revr-169/02 od 9. srpnja 2003., Revr-553/2007 od 25. rujna 2007., Revr-189/09 od 27. svibnja 2009. i druge).

Pravilno su svoju odluku obrazložili nižestupanjski sudovi navodeći kako je tužitelj poništenjem nezakonite odluke o prestanku radnog odnosa došao u takav položaj kao da mu svojstvo radnika nije ni prestalo te da kao takav ima sva prava koja su imali i drugi djelatnici tuženice u navedenom razdoblju, pa tako i pravo na isplatu plaće, regresa za godišnji odmor i božićnice, a u konkretnom slučaju pored toga i pravo na isplatu jubilarne nagrade, s obzirom na to da radnik ne smije trpjeti posljedice zbog nezakonitog poslodavčevog postupanja.

Dakle, pravilnom primjenom materijalnog prava usvojen je tužiteljev zahtjev za isplatu (po visini nespornih) potraživanja na ime naknade plaće za razdoblje od veljače 2007. do 15. svibnja 2008., regresa za godišnji odmor i božićnice za razdoblje od 2003. do 2007., te jubilarne nagrade na koju je ostvario pravo u svibnju 2005. Ovo stoga što je, kako su to pravilno utvrdili nižestupanjski sudovi, pravno relevantni trenutak za početka trogodišnjeg tijeka zastarnog roka (čl. 135. ZR), upravo dan kada je Vrhovni sud Republike Hrvatske donio presudu pod poslovnim brojem Revr-632/07 od 2. travnja 2008., jer je tek tom presudom utvrđena nezakonitom odluka tuženice o otkazu ugovora o radu tužitelju od 5. prosinca 2003. Taj rok nije protekao s obzirom na to da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 15. veljače 2010.

Tužena neosnovano, paušalno i neodređeno u reviziji prigovara kako se nižestupanjski sudovi nisu očitovali o prigovoru litispendencije odnosno (eventualno) presuđene stvari. U odnosu

na prigovor postojanja (djelomične) litispendencije u odnosu na utužena potraživanja prvostupanjski sud je naveo kako je u pogledu tog potraživanja tužbeni zahtjev u postupku vođenom pod poslovnim brojem P-1818/08 (ranije P-74/04) obuhvaćao samo isplatu naknade plaće za period do 16. veljače 2007. Dakle, tužbenim zahtjevom u toj parnici nisu bili obuhvaćeni iznosi božićnice, regresa, jubilarne nagrade, kao ni naknada plaća za razdoblje nakon 6. veljače 2007. Isto je konstatirao i drugostupanjski sud u svojim relevantnim činjeničnim utvrđenjima, pa stoga ni ovaj prigovor tuženice nije osnovan.

Zbog svega navedenog, na temelju odredbe čl. 393. ZPP, valjalo je reviziju tuženice odbiti kao neosnovanu.

O tužiteljevom zahtjevu za naknadom troškova odgovora na reviziju odlučeno je primjenom odredbe čl. 166. st. 1. ZPP-a, ocijenivši kako podnošenje odgovora na reviziju nije bila potrebna radnja u ovoj parnici (čl. 155. st. 1. ZPP).

U Zagrebu, 11. prosinca 2013.

Predsjednica vijeća:
Davorka Lukanović-Ivanišević, v.r.